

KOČKA A MARKÉTKA

ZDENĚK WAGNER

POHÁDKA PLNÁ KOUZEL, S JEJICHŽ POMOCÍ KOČKA A MARKÉTKA
S DRAKEM BOJOVALY.

Seznam osob

V hranatých závorkách jsou čísla scén, kde osoba vystupuje.

AL CHYMIKUS: Kouzelník [1, 5]

TANTALINA: Kouzelníková černá kočka [1, 2, 3, 4, 5]

MARKÉTKA: Krásná dívka stvořená kouzelníkem [1, 2, 3, 4, 5]

DĚD VŠEVĚD: Vševědoucí stařec, v kostýmu musí mít tři vlasy (olovo, měď, zinek), které si vytrhne a dá Markétce [3]

ČARODĚJNICE: Starší žena [2, 4]

PLAMEŇÁK: Drak [1, 5]

OBECENSTVO: Diváci a divačky na jarmarku [1]

MYŠI: Myši bydlící u čarodějnice [2, 4, 5]

MOTÝLI: Odvedou kočku a Markétku k Dědu Vševědovi [3]

Al Chymikus a Děd Vševěd se nikdy nesejdou na scéně, postavy jsou vhodné pro dvojroli. Drak se nikdy nesetká s čarodějnici, i zde je možná dvojrole. Podobně mohou stejní herci hrát obecnstvo, myši i motýly. Scénář je psán minimalisticky: dva diváci, dvě myši, dva motýli. Při zvětšení jejich počtu je možno upravit dialogy, aby mluvili všichni. Minimální obsazení tedy předpokládá šest herců.

1. Jarmark

Scéna začíná před zataženou oponou. Na scéně je připraven kouzelnický stánek, v němž se budou provádět pokusy. Stánek musí stát vzadu, aby diváci (herci) mohli stát před ním, ale tak, aby nezacláněli skutečným divákům.

Osoby: TANTALINA, AL CHYMIKUS, MARKÉTKA, PLAMENÁK, OBECENSTVO

TANTALINA (přichází před zataženou oponu): Velevážení diváci, dámy a pánové, milé děti! Udělali jste velmi dobře, že jste právě teď přišli právě sem. V následujících minutách se tu odehraje neopakovatelné představení plné kouzel. Proto se pohodlně usadte. A vy tam v rohu (ukáže do portálů) se ničeho nebojte, přistupte blíž a najděte si pohodlné místo. (diváci přibíhají) Prosím, oponu!

(Diváci otevírají oponu, kočka přejde před kouzelnický stánek.)

TANTALINA: Vážení diváci! Právě přichází mistr nad mistry, pán ohně i chladu, pán světla i tmy, pán země, vody i vzduchu, mistr černé i bílé magie, kouzelník Al Chymikus.

(Al Chymikus vchází na scénu, diváci přibíhají až k jeho stánku.)

TANTALINA: Ustupte dál. Některá kouzla mohou být velmi nebezpečná.

(Diváci ustrašeně ustupují dozadu do stran.)

TANTALINA: Stačí. Tam už jste v bezpečí. A teď se dobře dívejte. Uvidíte šou, kterou jinde vidět nemůžete, protože magické triky předvádí velký kouzelník – (obráti se s otázkou k divákům) pamatujete si jeho jméno? (po krátké pauze) Správně. Je to kouzelník Al Chymikus.

(Kouzelník s pomocí kočky předvádí chemické triky, které komentuje. Pro některé kouzlo si může vybrat dobrovolného pomocníka (pomocnici) z diváků (tedy herců-diváků). Čas odhadnutý na tuto sérii pokusů: 5 minut.)

TANTALINA: Kouzelníku, slíbil jsi, že mi stvoříš opatrovatelku, která se o mě bude starat, když budeš studovat. Proč ji nestvoříš teď?

AL CHYMIKUS: Ale, Tantalino, takové kouzlo není vůbec jednoduché. Nevíme, jestli jsou elementární příznivě nakloněni.

TANTALINA: Ale já cítím v každíčkém svém chloupku, že dnes by to určitě šlo.

AL CHYMIKUS: Chlupům se nedá věřit. Magie není nějaký podfuk, to je exaktní věda.

TANTALINA: Ale já jsem kočka, navíc černá kočka, a každá kočka se umí spojit přímo s nebeskou sférou a rezonovat s okultními silami. Zeptejte se na to Schrödingery kočky, ta to určitě potvrdí.

OBECENSTVO: Kočka má pravdu, určitě by to šlo. Zkuste to. Vy to dokážete.

AL CHYMIKUS (ptá se diváků): Mám to zkusit? Tak dobře. Takové kouzlo ale vůbec není jednoduché, musíme se vědecky přesvědčit, jestli jsou nám elementálové příznivě nakloněni. A na to zde máme přístroje. (vytáhne několik přístrojů a chvíli cosi měří směrem k zemi i směrem k obloze)

TANTALINA (nedočkavě): Tak co říkají elementálové?

AL CHYMIKUS (tajemným hlasem): Saturn se zamotal do svých prstenců, odvrátil tvář od Pluta a vyslal tenký paprsek směrem k Jupiteru, který se nalézá v opozici s Marsem. Venuše se zahalila do neprůhledného závoje a zcela splynula s mlhovinou v Andromedě. Země se otřásá pod tlapami Honicích psů ukusujících Vlas Bereniky.

TANTALINA: A co z toho vyplývá?

AL CHYMIKUS: Z toho vyplývá, že právě nastala vhodná chvíle ke stvoření umělé osoby ženského druhu.

TANTALINA: A stvoříš ji hned?

AL CHYMIKUS: Stvořím, Tantalino, ale teď musíš ustoupit i ty. Toto kouzlo je velmi zákeřné. Musím otevřít chřtán nejsilnějších sil tohoto i onoho světa. Kdo nemá nastudovány všechny zákonitosti věd pozemských i nepozemských, toho ten chřtán spolkně.

(Všichni ustupují směrem k portálům.)

AL CHYMIKUS: Nejdříve musím vytvořit mlhu, která poskytne jemný materiál pro vytvoření umělé bytosti, a pak zažehnu všemocný tvořivý oheň.

(Kouzelník vytvoří mlhu např. suchým ledem, pak připraví nějaký záblesk. Po něm přijde Markétka. Časový odhad: 2 minuty.)

TANTALINA: Už můžu jít blíž?

AL CHYMIKUS: Už můžeš, Tantalino. Představuju ti Markétku.

TANTALINA: Ahoj, Markétko. Já jsem kočka Tantalina.

(Kočka jde k Markétce, chce ji podat tlapku, ale kouzelník ji zadrží.)

AL CHYMIKUS: Opatrně, Tantalino, ještě je velmi jemná a křehká. Svými drápkami bys mohla potřhat chemické vazby Markétčino těla, které ještě není dostatečně zhmotnělé.

TANTALINA: A to bude pořád úplně křehoučká?

AL CHYMIKUS (proměří Markétčino tělo nějakým přístrojem): Už je dostatečně pevná, můžeš jí podat tlapku.

TANTALINA: Ahoj, Markétko. (podá jí tlapku)

MARKÉTKA: A-hoj, Tan-ta-li-no.

AL CHYMIKUS: Mluvení jí ještě tak rychle nejde, ale za chvíli to bude dobré.

PLAMEŇÁK (vchází na scénu): Kdo se to tady vloupal do mé ohnivě říše? Jaký opovázlivec tu zachází s plamennými silami, které přísluší jen mě, draku Plameňákovi?

AL CHYMIKUS: Zdá se, že nám elementálové příznivci nebyli, otevřel jsem bránu, která měla zůstat zavřená.

PLAMEŇÁK: Když se nikdo nepřiznal, sežeru vás všechny.

AL CHYMIKUS: Tantalino, Markétko, utečte rychle pryč!

TANTALINA: A co bude s tebou?

AL CHYMIKUS: Já se ho zbavím nějakým hodně nebezpečným kouzlem. Utíkejte! Rychle!

(Všichni utíkají, kouzelník se snaží najít vhodnou rekvizitu.)

PLAMENÁK: Vida! Žádné kouzlo připravené nemáš. Teď uvidíš, že není dobré zahrávat si s ohněm.

(Drak chytí kouzelníka a odnáší ho pryč. Zatahuje se opona)

2. Čarodějnická chýše

Scéna začíná před zataženou oponou rozhovorem Tantaliny s Markétkou. Na jevišti se mezitím připraví čarodějnická chýše s různými podivnými nádobami. Čarodějnice bude provádět svá kouzla.

Osoby: TANTALINA, MARKÉTKA, ČARODĚJNICE, MYŠI

(Tantalina s Markétkou přibíhají před zataženou oponu. Markétka je hodně zadýchaná.)

MARKÉTKA: Kočičko, zastav, já už vůbec nemůžu.

TANTALINA (rozhledne se): Dobře, odpočiň si. Drakovi jsme zatím utekly. Můžeme se někde schovat.

MARKÉTKA: A kde?

TANTALINA: Třeba tady ve stínu. Plameňák nemá tak dobré oči, i kdyby tu přelétl, neviděl by nás.

MARKÉTKA: Opravdu?

TANTALINA: Opravdu, mě můžeš věřit. Posad se, jsi hodně unavená.

(Obě si sednou, Markétka hladí kočku na zádech a drbe ji pod bradou.)

MARKÉTKA: Co bude s kouzelníkem, Tantalino? Myslíš, že ho drak sežere?

TANTALINA: To určitě bude chtít.

MARKÉTKA: To je hrozné. Sotva mě stvořil, Plameňák ho unesl. Ani mi kouzelník nestačil říct, jak se jmenuje.

TANTALINA: Al Chymikus. Ale stejně mu říkám kouzelník nebo mistr. On je totiž ze všech nejlepší.

MARKÉTKA (hodně smutně): Třeba už je sežraný.

TANTALINA: Určitě ne. Drak je lenoch. Určitě zalezl do svého doupěte a tvrdě spí. A to může trvat i týden.

MARKÉTKA (s nadějí v hlase): To by mistr mohl utéci.

TANTALINA: Plameňák ho jistě dokonale uvěznil, sám neuteče, ale my mu přijdeme na pomoc. Známe jednu čarodějnici, ta nám poradí. Až si odpočineš, půjdeme k ní.

MARKÉTKA: Na odpočinek není čas. Jdeme k čarodějnici.

(Kočka i Markétka vstanou a rychle odcházejí. Myši zevnitř otevrou oponu. Čarodějnice něco míchá v hrncích.)

ČARODĚJNICE: Čáry máry správné tvary molekulám rychle dej, z elektronů na sto honů silné vazby zavírej. Hodně tepla, z nebe, z pekla do reakce posílej. Ať to vaří! Ať se daří! V syntéze mi štěstí přej!

1. MYŠ: Co asi čarodějnice uvařila?

2. MYŠ: Uvařila myšičkám kašičku?

(Myši přiběhnou až k čarodějnici.)

ČARODĚJNICE: Huš! Jed na myši uvařím, jen co si vzpomenu, jak se vlastně dělá. A pak vás všechny otrávím.

MYŠI: Pomoc! (Odstoupí od čarodějnice.)

(Přichází Tantalina s Markétkou.)

TANTALINA: Dobrý den, čarodějnice.

MARKÉTKA: Dobrý den.

MYŠI (ustrášeně): Dobrý den, hodná kočička. (ustupují na druhý konec jeviště)

ČARODĚJNICE (rozzlobeně): Nerušit! Vařím jed na myši. Jenom si nemohu vzpomenout, z čeho se vlastně vaří.

(Čarodějnice provádí experimenty, občas požádá o pomoc kočku a Markétku, ale jed se jí nedaří. Časový odhad: 5 minut.)

ČARODĚJNICE: Jen se, myši, neradujte, já na to zase přijdu, jed uvařím a otrávím vás. (otočí se k Tantalině a Markétce) A co vy tu chcete?

TANTALINA: Přišly jsme pro radu.

ČARODĚJNICE: Ke mně pro radu?

TANTALINA: Ano. Kouzelníka totiž odnesl drak Plameňák.

ČARODĚJNICE: To si Al Chymikus určitě zahrával na veřejnosti s ohněm.

TANTALINA: Jinak by mi nemohl stvořit Markétku.

ČARODĚJNICE: Stvořit Markétku. Kvůli ženské bytosti si zahrává s ohněm. A vy teď přijdete pro radu ke staré čarodějnici. Tedy, tak stará ještě nejsem. . .

TANTALINA (lichotivě): Vůbec nejsi stará. Jsi mladá, chytrá a šikovná.

ČARODĚJNICE: Nejsem mladá! Jsem stará a zkušená.

TANTALINA: A právě proto jsme přišly. Jak přemůžeme draka Plameňáka?

ČARODĚJNICE: A co za to?

MARKÉTKA: Jak, co za to? Já tomu nerozumím.

ČARODĚJNICE: To je vidět, že jsi umělá. Copak jsem dobrá víla, abych radila zadarmo? Já za to něco chci a platí se u mě předem.

MARKÉTKA: A co tedy budeš chtít?

ČARODĚJNICE: Tebe, Markétko, to nebude stát vůbec nic. Jen řekneš své kočce, aby mi tady pochytila a sežrala všechny myši.

1. MYŠ: Nechytej nás, kočička.

2. MYŠ: Určitě jsme nedobré, protože se živíme těmihle čarodějnickými blafy.

ČARODĚJNICE: Jakými blafy?

1. MYŠ: Odpadem z tvých nepovedených kouzel.

ČARODĚJNICE: Slyšíš, jak jsou drzé? Tak sežereš je?

TANTALINA (tiše Markétce): Ty myši by se nám ještě mohly hodit, ale živé. (nahlas k čarodějnici) Co je to za divný úkol? To přece umí každá kočka a není to žádná odměna. Já jsem očekávala něco pořádného, co umí jen kouzelnická kočka.

ČARODĚJNICE: No, dobře. Tak poslouchej. Přineseš mi tři vlasy.

MARKÉTKA (prohrábne si vlasy): Tři vlasy? Já mám hodně vlasů, mohu ti tři dát.

ČARODĚJNICE: Ale nechci obyčejné vlasy. Dobře poslouchej a dobře si to zapamatuj.

TANTALINA: Už to poslouchám kočičíma ušima a ukládám do kočičí paměti.

MARKÉTKA: Já taky poslouchám.

MYŠI (všechny současně): My také posloucháme, ale nic si pamatovat nebudeme.

ČARODĚJNICE (k myším): Huš! Teď nerušte! (k Tantalíně) Přineseš mi vlas, kterým se dá psát jako tužkou.

MARKÉTKA: Vlas, kterým se dá psát?

ČARODĚJNICE: Druhý vlas musí být červený a svítit modrozeleně.

MARKÉTKA: Copak vlas může svítit?

ČARODĚJNICE: Musí! A pak mi přineseš vlas, který štěká.

MARKÉTKA: Vlasy přece neštěkají.

ČARODĚJNICE: Ten třetí vlas musí štěkat. A teď obě zmizte a bez vlasů se nevracejte.

(Tantalina s Markétkou odcházejí.)

TANTALINA: Možná jsem radši měla pochytat a sežrat myši.

(Tantalina s Markétkou odejdou, myši zatáhnou oponu.)

3. Návštěva u Děda Vševěda

Scéna začíná před zataženou oponou. Na scéně se mezitím připraví pracovní stůl Děda Vševěda, na němž bude vyrábět hady, a křeslo, kde bude spát. Další potřebné rekvizity jsou lupa a stará kniha. Kočka má batoh s bubínkem a paličkou uvnitř (nesmí být vidět, co má kočka v batohu, dokud kočka buben sama nevyndá). Už teď může mít kočka v batohu provaz (lano, prádelní šňůru) o délce alespoň tři metry. Bude potřebné v dalším jednání.

Osoby: DĚD VŠEVĚD, TANTALINA, MARKÉTKA, MOTÝLI

(Před zataženou oponu přichází Tantalina s Markátkou, Tantalina má na zádech batoh.)

MARKÉTKA: Tantalino, kam vlastně jdeme?

TANTALINA: Nevím. Vůbec mě nenapadá, kde se takové divné vlasy shánějí. Ale určitě to bude někde hodně daleko. Proto jsem vzala na cestu batoh se všemi potřebnými předměty.

MARKÉTKA: A nemáš ho těžký?

TANTALINA: Mám. Ale co se dá dělat, když chceme zachránit kouzelníka.

MARKÉTKA: Tak já ho chvíli ponesu.

TANTALINA: To nejde, Markétko, mistr mi to nedovolil. Tvůj organismus je možná ještě moc jemný a mohl by se porouchat. Radši se dívej kolem sebe, jestli nezahledneš něco zvláštního. Já vidím lépe v noci, ve dne jsou tvoje oči lepší.

MARKÉTKA (rozhledne se): Máš pravdu, Tantalino. Tamhle vidím divné motýly, jaké jsem ještě nikdy neviděla. A letí sem.

(Motýli přiletí před oponu.)

MARKÉTKA: Motýlci, určitě létáte celým světem a všechno jste viděli. My hledáme a potřebujeme radu.

1. MOTÝL: Tak se ptejte.

2. MOTÝL: Co víme, to poradíme.

MARKÉTKA: Hledáme tři vlasy.

1. MOTÝL: Vždyť ty máš sama vlasů spoustu.

2. MOTÝL: Na co chceš další tři vlasy?

MARKÉTKA: My ale nehledáme obyčejné vlasy. Potřebujeme velmi zvláštní vlasy.

TANTALINA: Vlas, kterým se dá psát jako tužkou. Vlas, který je červený, ale svítí modrozeleně. Vlas, který štěká.

1. MOTÝL: Takové vlasy jsme nikde neviděli.

MARKÉTKA (smutně): Co teď budeme dělat?

2. MOTÝL: Jestli takové vlasy existují, pak o nich ví jen Děd Vševěd. Pojdte, odvedeme vás k němu.

(Všichni odejdou. Motýli pak roztáhnou oponu a odletí. Na jevišti je pracovní stůl, Děd Vševed spí v křesle. Přichází kočka s Markétkou.)

MARKÉTKA: On spí! Teď, ve dne.

TANTALINA: Já také často spím i ve dne.

MARKÉTKA: Jenže ty jsi kočka, on je člověk. A když spí, nemůže nám radit, kde najdeme ty vlasy.

TANTALINA: Tak já ho probudím. (přijde k Dědu Vševedovi a nakloní se těsně k jeho uchu) Mňau!

MARKÉTKA: Ono to s ním ani nehne. Já ho snad zatahám za nos.

(Markétka tahá Děda Vševeda za nos a za uši, ale ten stále spí.)

TANTALINA: Já ho probudím. Na to je třeba pořádný nástroj.

(Kočka sundá ze zad batoh, vyndá bubínek a paličku.)

MARKÉTKA: Co to je?

TANTALINA: To je Kohlrauschův buben.

MARKÉTKA: Ten ti dal pan Kohlrausch?

TANTALINA: Dal mi ho pan Heyrovský. Prý ho už nepotřebuje, protože má modernější zařízení. Ale nám se bude hodit.

(Kočka zabubnuje, Děd Vševed se s leknutím probudí.)

DĚD VŠEVĚD: Co je to tady za rámus?

TANTALINA: Dobrý den, Děde Vševede.

MARKÉTKA: Dobrý den.

DĚD VŠEVĚD: Copak tohle je dobrý den, když mě vzbudí tak příšerné hromobítí? A co tady vlastně chcete? Kvůli čemu mě budíte?

MARKÉTKA: Chceme od tebe radu.

DĚD VŠEVĚD: Na rady nemám čas. Mám spoustu práce. Třeba teď, musím vytvořit ty – co já to vlastně musím vytvořit?

TANTALINA: Tak nám napřed porad' a pak si určitě vzpomeneš.

DĚD VŠEVĚD: Tak to ne! Napřed budu vzpomínat. Jen kdyby mě tak netrápila paměť. To tu byla taková paní, která mě nakazila těžkou nemocí. Jak jen se ta paní jmenovala? Bylo to nějak od skla.

MARKÉTKA: Princezna Skleněnka ze Skleníkova?

DĚD VŠEVĚD: Žádná princezna. Paní to byla. Úplně obyčejná.

TANTALINA: Já vím. Už mám to jméno na jazyku.

(Kočka vyplázne jazyk a Děd Vševed se na něj podívá lupou.)

DĚD VŠEVĚD: Nic tam nemáš.

TANTALINA: Mám. Byla to Marie Curie Skłodovská.

DĚD VŠEVĚD: Ta to nebyla. Byla to ta – vlastně to byl pán, jmenoval se nějak od R nebo od H.

MARKÉTKA: Pán od R nebo od H?

DĚD VŠEVĚD: Samozřejmě. Už jsem si vzpomněl. Alzheimer to byl. Aby ho všichni hadi uškli. — Hadi! To je ono. Hady musím dělat, protože jich je na zemi málo.

MARKÉTKA: A když ti pomůžeme, aby šla práce rychleji, poradíš nám?

DĚD VŠEVĚD: A budete to umět?

TANTALINA: Já to určitě umím. Jsem totiž kouzelníková kočka.

DĚD VŠEVĚD: Tak dobře. Rychle do práce.

(Děd Vševěd s Markétkou a Tantalinou dělají hady. Časový odhad: 3 minuty.)

DĚD VŠEVĚD: Hadů je dost, práce je hotova. (sedne si do křesla a usne)

MARKÉTKA: On už zase spí.

(Kočka zabubnuje, Děd Vševěd se probudí.)

DĚD VŠEVĚD: To jste zase vy dvě?

TANTALINA: Slíbil jsi, že nám poradíš.

MARKÉTKA (ukáže tři prsty): Tři rady jsi nám slíbil.

DĚD VŠEVĚD: Tři rady? Tak štědrý jsem určitě nebyl. To bych si určitě pamatoval.

MARKÉTKA: Slíbil jsi nám to. Potřebujeme tři vlasy.

DĚD VŠEVĚD: Jo, tohle! Tři zlaté vlasy! Tak to máte smůlu. Ty už dávno nemám.

MARKÉTKA: Nechceme zlaté vlasy. Chceme takové divné vlasy.

DĚD VŠEVĚD: Divné vlasy? To mě začíná děsit.

TANTALINA: Potřebujeme vlas, kterým se dá psát jako tužkou.

DĚD VŠEVĚD: To je snadné, to umí tenhle vlas. (vytrhne si vlas a podá ho Markétce)

MARKÉTKA: Ten je ale těžký.

DĚD VŠEVĚD: Protože je z olova. A co chcete dál?

TANTALINA: Vlas, který je červený, ale svítí modrozeleně.

DĚD VŠEVĚD: Tak to je tenhle měděný. (vytrhne si vlas a dá ho Markétce)

MARKÉTKA (prohlíží si vlas): Vždyť nesvítí.

DĚD VŠEVĚD: Ale umí svítit. A třetí vlas?

TANTALINA: Ten je ze všech nejpodivnější. Vlas, který štěká.

DĚD VŠEVĚD: Tak to je tenhle vlas. Je ze zinku (vytrhne si vlas a dá ho Markétce)

MARKÉTKA (přiloží vlas k uchu): Vždyť neštěká, je úplně zticha.

DĚD VŠEVĚD: Protože to neumíte.

TANTALINA: A naučíš nás to? Já jsem chytrá, jsem kouzelníková kočka.

DĚD VŠEVĚD: Chtěly jste tři vlasy, dal jsem vám tři vlasy. Víc už jsem určitě neslíbil.

MARKÉTKA: Ale ty vlasy nedělají nic z toho, co mají dělat.

DĚD VŠEVĚD: Ale dělaly by, kdybyste to uměly. Tady si vezměte tuhle knihu a přečtěte si to. A to vám povídám, jsou tam kouzla, kterými by vám někdo mohl hodně ublížit. Naučte se to nazpaměť a pak tu knihu zničte. Hlavně ji nesmí dostat čarodějnice ani drak. (sedne si a usne)

TANTALINA: On ví o drakovi, i když jsme mu to neřekly.

MARKÉTKA: Asi je opravdu vševědoucí.

TANTALINA: Tak ho vzbudím a zeptáme se, jak přemůžeme draka a osvobodíme mistra.

MARKÉTKA: Radši ne, už se trochu bojím. Je nemocný, mohl by mě nakazit. Poradíme si samy.

(Markétka vloží do batohu knihu a vlasy, Tantalina přidá buben s paličkou.)

MARKÉTKA: Necháme ho spát a odejdeme tiše jako myšky.

(Kočka s Markétkou zatáhnou oponu.)

4. Čarování pro čarodějnice

Scéna začíná před zavřenou oponou. Kočka má batoh z předměty z předchozího jednání, především knihu, vlasy a provaz. Na jevišti je čarodějnická chýše, musí být připraveno vybavení, které bude potřebovat Markétka a Tantalina, papír (asi na stojanu), Kippův přístroj, nádoba pro jímání vodíku (naplnili jsme kdysi půllitrový odměrný válec, aby štěknutí bylo lépe slyšet), plynový hořák.

Osoby: ČARODĚJNICE, TANTALINA, MARKÉTKA, MYŠI

(Před zataženou oponu přichází Tantalina s batohem na zádech a Markétka.)

TANTALINA: Ty myši by mi určitě nechutnaly, ale bylo by to jednodušší. Stejně nevím, jak to s těmi vlasy uděláme.

MARKÉTKA: To si přečteme v té knize.

TANTALINA: Jak si to přečteme? Ty snad umíš číst?

MARKÉTKA: Umím.

TANTALINA: A kde ses to naučila? A kdy?

MARKÉTKA: Při stvoření. Jsem přece upředaná z té nejjemnější kosmické mlhoviny.

TANTALINA: Tak vytáhni z mého batohu knihu a čti. A možná je tam i návod, jak vyzrát na draka.

MARKÉTKA: Podívám se.

(Kočka sundá batoh, společně vytáhnou knihu, Markétka v ní začne listovat.)

MARKÉTKA: Tady je rejstřík. Podívám se, jestli je tu někde drak. (po chvíli hledání) Drak tu není, je tu jen dračí smyčka. Třeba se to někdy bude hodit.

TANTALINA: Dračí smyčka? Co to je?

MARKÉTKA: Máš kus provazu? Ukážu ti to.

TANTALINA: Mám. (Vydá provaz z batohu.)

MARKÉTKA (předvádí dračí smyčku a současně to komentuje): Tak se dívej. Omotáš si provaz kolem pasu, abys měla pevný konec v levé ruce a volný konec v pravé ruce. Pak shora vytvoříš jezero. Z jezera se vynoří drak, obtočí princeznu a stáhne ji do jezera. A dračí smyčka je hotova.

TANTALINA: Já to zkusím na druhém konci. Jak jsi to říkala?

MARKÉTKA: Podívej se na obrázek v knize.

TANTALINA (dívá se do knihy, váže dračí smyčku a současně komentuje): Obtočit, aby volný konec byl v pravé tlapce, shora vytvořit jezero, vynoří se drak, obtočí princeznu a stáhne ji k sobě do jezera.

MARKÉTKA: Správně. Už máš dračí smyčku.

TANTALINA: Ale to je asi jenom na vodní draky, my musíme přelstít draka létavého.

MARKÉTKA: To vůbec není na draky, je to užitečný uzel. V boji s Plameňákem nám musí pomoci čarodějnice.

TANTALINA: Ta nám ale nepomůže, když jí nepřineseme fungující vlasy.

MARKÉTKA: Třeba to v knize je. Tady, už to vidím, vlasy.

TANTALINA: Je to tam?

MARKÉTKA: Je tam všechno.

TANTALINA: A budeš to umět?

MARKÉTKA: Už jsem se to naučila nazpaměť. Můžeme knihu vrátit do batohu.

TANTALINA: Ne, Markétko, musíme knihu zničit. Já se o to postarám.

(Nejlepší by bylo, kdyby kočka vzala krabici s dvojitým dnem, do ní uložila knihu, pak zapálila nitrocelulózu a po záblesku ukázala divákům, že už v krabici kniha není. Po zničení knihy odejdou. Myši otevřou oponu.)

MYŠI (tancují se škodolibou radostí): Jed na myši neumí! Jed na myši neumí!

ČARODĚJNICE: Jen počkejte! Až si vzpomenu, tak vám to spočítám.

(Přichází kočka s Markétkou.)

TANTALINA: Dobrý den, čarodějnice.

MARKÉTKA: Dobrý den.

ČARODĚJNICE: Vy se mi opovažujete přijít na oči?

TANTALINA: Ano. Neseme ti vlasy.

MARKÉTKA: Přesně takové, jaké jsi chtěla.

ČARODĚJNICE: A kde je máte?

MARKÉTKA: Kočka je má v batohu.

(Čarodějnice přiběhne ke kočce a otvírá jí batoh. Markétka je však rychlejší, vytáhne z batohu paličku a tou praští čarodějnici do hlavy.)

MARKÉTKA: Nestrkej ruce do cizího batohu, to se nedělá. Já vyndám vlasy sama.

(Tantalina sundá batoh ze zad. Markétka vyndá první vlas a dá ho čarodějnici.)

MARKÉTKA: Tímhle vlasem se dá psát jako tužkou.

ČARODĚJNICE: Tak to jsem zvědavá. Hej, myši, nestůjte tam jak přibité a přineste papír.

(Myši přinesou papír, případně přitlačí stojan s papírem. Čarodějnice namaluje nějaký klikyhák.)

ČARODĚJNICE: První úkol jste splnily. A co další vlas?

MARKÉTKA (vyndá další vlas): Tenhle červený vlas umí svítit modrozeleně.

ČARODĚJNICE: Já žádné modrozelené světlo nevidím.

MARKÉTKA: Protože nevíš, jak se to dělá.

MYŠI (vysmívají se): Čarodějnice to neví!

ČARODĚJNICE: A tu to snad víš?

MARKÉTKA: Tak se dívej, Tantalina mi pomůže.

(Markétka s Tantalinou předvedou barvení plamene, časový odhad: 1 minuta.)

ČARODĚJNICE: No dobře, ale na to štěkání jsem hodně zvědavá.

MARKÉTKA: Tak se dívej a poslouvej.

(Kočka s Markétkou vezmou Kippův přístroj a začnou jímat vodík.)

ČARODĚJNICE: Nějak vám to neštěká. Už to trvá hodně dlouho a pořád nic.

MARKÉTKA: Musíš ještě chvílku počkat. Vlas se musí zhluboka nadechnout, aby to štěknutí za to stálo. A takovému tenkému vlasu to nějakou dobu trvá.

(Předvedou štěknutí, časový odhad pro celý experiment: 3 minuty (při použití půllitrového odměrného válce).)

ČARODĚJNICE: Tak jste to splnily. Za odměnu vám neublížím a můžete odejít.

TANTALINA: Nemůžeme odejít. Splnily jsme úkol, tak nám uvař lektvar proti drakovi.

ČARODĚJNICE: Vy jste ale naivní. Takový lektvar přece neexistuje. Žádná kouzla na draka neplatí.

TANTALINA: Tak ty jsi nás podvedla? A my jsme se tak snažily. U Děda Vševeda jsme byly.

ČARODĚJNICE: Ale to nebyl podvod. To byl jen takový nevinný žertík.

TANTALINA: Tak nevinný žertík?

MARKÉTKA: Já znám také **nevinný** žertík. Naučil mě ho Děd Vševed. Hned ti ho ukážu. (natáhne ruce směrem k čarodějnici) Hélium. . .

ČARODĚJNICE: Neříkej to, nezahrávej si s čarováním.

MARKÉTKA: Neon. . .

ČARODĚJNICE (ustrášeně): Dál už to neříkej.

1. MYŠ: Vsadím se o svůj ocas že se toho čarodějnice bojí jen proto, že neví, co to znamená.

MARKÉTKA: Argon. . .

ČARODĚJNICE (vyděšeně): Ne, Markétko, mlč, prosím tě, mlč. Už jsem si vzpomněla.

TANTALINA: Tak se dej do práce a uvař lektvar na draka.

ČARODĚJNICE: Ale takový lektvar opravdu není.

MARKÉTKA: Krypton. . .

ČARODĚJNICE (klekne si a zoufale prosí): Markétko, prosím tě, mlč. Lektvar sice není, ale je jiná možnost.

TANTALINA: Jaká? Mluv.

ČARODĚJNICE: Plameňák se zamiloval. Našel si dračici. Chce se ženit.

MARKÉTKA: Xssss. . .

ČARODĚJNICE: Dračice Pyrolina je hodně náročná. Chce svatební dar, ale ne ledajaký, hodně cenný. Plameňák se snaží něco získat, protože kdyby měl uši, byl by zamilovaný až po uši. Když mu přinesete pěkný kus zlata, třeba ho vymění za kouzelníka, když ho správně přemluvíte.

MARKÉTKA: Vidíš, že to šlo. Stačilo vyjmenovat některé vzácné plyny, na xenon a radon jsem se ani nedostala.

2. MYŠ: To mám štěstí, že jsem nevsadila svůj ocas proti tvému.

ČARODĚJNICE: Tak ty jsi mě podvedla?

MARKÉTKA: Nepodvedla. Žert za žert.

MYŠI (posmívají se): Čarodějnice prohrála! Čarodějnice prohrála!

TANTALINA: Ale to nám stejně nepomůže. Kde vezmeme zlato? Děd Vševed už zlaté vlasy nemá.

MARKÉTKA: Poradila jsem si s čarodějnici, poradím si i se zlatem.

MYŠI (posmívají se): Čarodějnice prohrála! Čarodějnice prohrála!

ČARODĚJNICE: Nepřejte si mě, myši darebné. Až tyhle dvě odejdou, tak si to s vámi vyřídím.

MARKÉTKA: Nevyřídíš. Myši půjdou se mnou a budou mi pomáhat.

ČARODĚJNICE: Slyšíte, myši? To bude její další žert. Předhodí vás kočce k svačině.

MARKÉTKA: Není to žert. Tantalina jim neublíží, protože myši nám nic špatného neprovedli.

TANTALINA: Já hodně myši nejím. Markétka mi dává dostatek lepšího jídla. A vám také dá dobré jídlo. Nechcete snad jíst do smrti čarodějnické blafy.

MYŠI: Tak my jdeme a budeme pomáhat.

MARKÉTKA: A ten první vlas si také vezmu. Stejně neumíš psát.

ČARODĚJNICE (rozzlobeně): Já že neumím psát? Tak tohle si s tebou vyřídím.

(Čarodějnice se rozeběhne k Markétce, ale kočka se postaví mezi čarodějnici a Markétku.)

TANTALINA: Ať tě to ani nenapadne! Jestli zkřivíš Markétce jediný vlásek, jestli jí pocucháš jediný záhyb kosmické mlhoviny, tak ti já vydrápu oči z hlavy. A to není žert, myslím to naprosto vážně. Drápy mám hodně ostré.

ČARODĚJNICE: Tak si vezměte třeba všechny vlasy.

MARKÉTKA: Ten první stačí.

ČARODĚJNICE: Ale už mi nikdy nechodte na oči. Příště budu chytřejší.

MYŠI: Nebudeš!

TANTALINA: Jdeme!

(Tantalina vezme batoh a myši zatáhnou oponu.)

5. Dračí doupě

Scéna začíná před zataženou oponou. Na jevišti je dračí doupě, v portálech musí být připraveno kouzelníhovo vybavení na výrobu zlatého deště (jodid olovnatý) a sloní pasty.

Osoby: PLAMEŇÁK, AL CHYMIKUS, TANTALINA, MARKÉTKA, MYŠI

(Před oponu přichází Markétka, Tantalina a myši.)

MARKÉTKA: Tantalino, neměly jsem si radši na cestu do dračího doupěte vzít místo myší oslíky?

TANTALINA: Jak to myslíš?

MARKÉTKA: Myši jsou malé. Jak mohou donést k doupěti všechno kouzelnické vybavení?

1. MYŠ: Jsme sice malé, ale šikovné.

2. MYŠ: A máme kamarádky.

1. MYŠ: Nebojte se, všechno bude u doupěte včas.

2. MYŠ: Až dáte signál, podáme vám, co budete chtít.

TANTALINA: Já vám věřím, ale musíte se snažit. Když nebudete správně pomáhat, lest se nám nepodaří a drak sežere i vás. Ale nejdříve musíme najít zlato.

MARKÉTKA: Nemusíme.

TANTALINA: A co chceš dát Plameňákovi?

MARKÉTKA: Zlato, ale kvůli tomu ho nemusím hledat.

TANTALINA: Teď tomu ani trochu nerozumím.

MARKÉTKA: Já totiž zařídím, aby zlato jen tak přšelo přímo v dračím doupěti.

TANTALINA: To jde?

MARKÉTKA: Vyčetla jsem to v té knize, kterou jsme pak zničily.

TANTALINA: Tak to jsem na to sama zvědavá.

(Odejdou. Markétka a Tantalina zevnitř otevrou oponu, na jevišti je drak a kouzelník uvázaný u kůlu.)

PLAMEŇÁK: To je mi ale krásná náhoda. Už tu mám docela uleželý hlavní chod (ukáže na kouzelníka) a teď mi přišel předkrm a zákusek.

TANTALINA: To bys udělal velikou chybu, kdybys nás jen tak sežral. My totiž pro tebe něco máme.

MARKÉTKA: Vlastně je to pro Pyrolinu, ale dáš jí to ty, jako by to byl dárek od tebe.

PLAMEŇÁK: Na Pyrolinu mi nesahejte. To je pouze moje milovaná dračice.

TANTALINA: Já vím, ale když jí nedáš svatební dar, Pyrolina tě nebude chtít.

MARKÉTKA: A my ti takový dar dáme a ty ho pak dáš Pyrolině.

PLAMEŇÁK: Tak žádné cavyky a sem s ním.

MARKÉTKA: Ale dáš nám za to kouzelníka. Živého a nezraněného.

PLAMEŇÁK: No to si ještě musím rozmyslet.

MARKÉTKA: Tak mi to dáme jinému drakovi a ten ti Pyrolinu přebere, protože lepší dar sám nevymyslíš.

PLAMEŇÁK: No to tě nesmí ani napadnout!

MARKÉTKA: No to mě tedy napadne!

PLAMEŇÁK: Tak dobře, dostanete kouzelníka, ale pěkně z tlapy do tlapy.

TANTALINA: Tak jednoduše to nejde. My ten dar totiž tady nemáme.

PLAMEŇÁK: Vy ho nemáte? Nesnažte se mě oklamat.

TANTALINA: My ho přímo tady vyrobíme. A na tu výrobu potřebujeme kouzelníka.

PLAMEŇÁK: To se mi přestává líbit.

MARKÉTKA: Ale my ho skutečně potřebujeme. Je to těžká práce. Já jsem upředem z nejjemnější mlhoviny. Kočka je mrštná, ale slabá. Jen kouzelník je dost silný, aby vyrobil dostatečně velký dar, kterým Pyrolinu okouzlíš.

PLAMEŇÁK: A prozradíš mi, jaký dar chystáš?

TANTALINA: Zařídíme, aby tady přšelo zlato.

PLAMEŇÁK: Přímo tady bude pršet zlato?

MARKÉTKA: Přímo tady, v doupěti.

PLAMEŇÁK: Tak si kouzelníka rozvažte. Stejně bych vás dokázal všechny pochytat, kdybyste chtěli utíkat.

(Kočka s Markétkou rozvažou kouzelníka.)

AL CHYMIKUS: Vy myslíte, že něco dokážeme?

MARKÉTKA: Jsme připravené, určitě to pochopíš a pomůžeš.

AL CHYMIKUS: Opravdu jste připravené? S drakem byste si neměly zahrávat.

MARKÉTKA: Já jsem připravená úplně na všechno.

PLAMEŇÁK: Už to trvá nějak dlouho. Brzy mi dojde trpělivost.

AL CHYMIKUS: Já jsem si musel protáhnout kosti.

MARKÉTKA: A my hned začneme organizovat práci.

TANTALINA: Myšky, zařízení.

(Myši přitlačí kouzelnické zařízení.)

PLAMEŇÁK: Co je zas tohle?

TANTALINA: To jsou mé pomocnice.

PLAMEŇÁK: Kočka má myši jako pomocnice! Já snad umřu smíchy.

TANTALINA: Tak si umři, ale pak už nebudeš potřebovat svatební dar pro Pyrolinu.

PLAMEŇÁK: Tak moc mrtvý zase nebudu. Snažte se, nebo si na vás všech smlsnu.

MARKÉTKA: Tak se dívej. Stačí na to tenhle jediný šedostříbrný vlas.

(Společně vytvoří zlatý déšť. Časový odhad: 3 minuty.)

PLAMEŇÁK: Opravdu. Prší mi tady zlato. Teď už mě Pyrolina, moje dračice milovaná, určitě neodmítne. A zvláště když jí k tomu připravím chutnou svatební hostinu z kouzelníka, mlhovinové holky, kočky a dvou myší.

TANTALINA: To snad nemyslíš vážně. Slíbil jsi, že nám dáš kouzelníka.

PLAMEŇÁK: Vždyť jsem vám ho dal. A teď ho s vámi se všemi upeču a pak si na vás pochutnáme. Jen já a moje milovaná dračice Pyrolina.

TANTALINA (ptá se Markétky, myši a kouzelníka): Utečeme?

PLAMEŇÁK: Neutečete. A když utečete, tak ne daleko. Já se jen musím pořádně nadechnout, abych z tlamy vypustil oheň správné velikosti. Pečínka musí být řádně propečená, aby si Pyrolina pochutnala.

MARKÉTKA: Myšky, suroviny na hasicí pastu.

MYŠI: Tady jsou.

AL CHYMIKUS: Už to chápu, Markétko. Ty jsi skutečně připravená úplně na všechno.

(Vyrobí sloní pastu. Odhadovaný čas: 3 minuty.)

PLAMEŇÁK: Co to je? To mi znehodnotí celé tělo a pak bych se nemohl před Pyrolinou ukázat. Beru zlato a letím pryč.

(Drak se zlatým deštěm odlétá.)

PLAMEŇÁK (ze zákulisí): Pyrolino, dračice moje milovaná, podívej se, co ti tvůj Plameňák nese jako svatební dar.

MARKÉTKA A MYŠI (jásají): Vyhráli jsme!

AL CHYMIKUS: A já už vím, jak mám bezpečně provádět ohnivá kouzla.

(Kočka přejde až na okraj jeviště.)

TANTALINA: Ale vy to sami doma určitě nezkoušejte. Viděli jste, jak to může dopadnout, když si někdo nezodpovědně zahrává s ohněm.

(Kočka se vrátí k Markétce. Myši zatáhnou oponu.)

Obsah

Seznam osob	1
1. Jarmark (orientační délka 12:00)	2
Osoby: TANTALINA, AL CHYMIKUS, MARKÉTKA, PLAMENÁK, OBECENSTVO	
2. Čarodějnická chýše (orientační délka 10:00)	5
Osoby: TANTALINA, MARKÉTKA, ČARODĚJNICE, MYŠI	
3. Návštěva u Děda Vševěda (orientační délka 10:00)	8
Osoby: DĚD VŠEVĚD, TANTALINA, MARKÉTKA, MOTÝLI	
4. Čarování pro čarodějnici (orientační délka 13:00)	12
Osoby: ČARODĚJNICE, TANTALINA, MARKÉTKA, MYŠI	
5. Dračí doupě (orientační délka 12:00)	16
Osoby: PLAMENÁK, AL CHYMIKUS, TANTALINA, MARKÉTKA, MYŠI	
	Celková délka (orientačně) 57:00